

Spis treści:

■ Aktualności

- Szwajcarsko-Polski Program Współpracy 1
- Opłaty za korzystanie ze środowiska – marszałkowie chcą większych wpływów 2
- Subwencja za obszary objęte programami ochrony przyrody 3

■ Porady prawne

- Administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach od 1 stycznia 2012 r. 3
- Kary za wycinkę drzew przez inne osoby 5

■ Temat numeru

- Proces przekształcania rejestrów emisji gazów cieplarnianych poszczególnych krajów UE w jeden wspólny rejestr 8

■ Finanse

- Program dotacyjny PoLSEFF 9
- Europejski Bank Inwestycyjny (EIB) finansuje przedsięwzięcia związane z klimatem 12
- Nabór wniosków w celu utrwalenia uzyskanych efektów ekologicznych w projektach przyrodniczych 15

§ Aktualności

Szwajcarsko-Polski Program Współpracy

Szwajcarsko-Polski Program Współpracy, czyli tzw. Fundusz Szwajcarski, jest formą bezzwrotnej pomocy zagranicznej przyznanej przez Szwajcarię Polsce i 9 innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, które przystąpiły do niej 1 maja 2004 r.

Fundusze szwajcarskie mają na celu zmniejszanie różnic społeczno-gospodarczych istniejących między Polską a wyżej rozwiniętymi państwami UE oraz różnic na terytorium Polski – pomiędzy ośrodkami miejskimi a regionami słabo rozwiniętymi pod względem strukturalnym.

Łącznie dla Polski Szwajcaria przeznaczyła 489 mln CHF.

Wsparcie skierowane jest do instytucji z sektora publicznego i prywatnego oraz organizacji pozarządowych. Można je uzyskać m.in. na projekty z zakresu ochrony środowiska:

- odbudowa, przebudowa i rozbudowa infrastruktury środowiskowej oraz poprawa stanu środowiska (m.in. zarządzanie odpadami stałymi, systemy energii odnawialnej, poprawa wydajności energetycznej),
- bioróżnorodność i ochrona ekosystemów oraz wsparcie transgranicznych inicjatyw środowiskowych.

29 listopada odbyło się posiedzenie Komitetu Monitorującego Szwajcarsko-Polski Program Współpracy.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku naszym i nowym Czytelnikom składamy najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności, szczęścia w życiu osobistym oraz sukcesów w pracy zawodowej!

Redakcja miesięcznika

„Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

Szanowni Państwo!

Z przyjemnością przekazuję w Państwa ręce grudniowy numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

Od 1 stycznia 2012 r. zacznie obowiązywać znowelizowana Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jedną z wprowadzonych zmian jest dodanie nowego rozdziału na temat administracyjnych kar pieniężnych.

Przeczytaj Państwo o tym w dziale Porady prawne.

Tematem numeru jest proces przekształcania rejestrów emisji gazów cieplarnianych poszczególnych krajów UE w jeden wspólny rejestr. Połączenie miało nastąpić pod koniec tego roku, ale po licznych konsultacjach Komisja Europejska zdecydowała o przesunięciu tego terminu.

W dziale Finanse informujemy o możliwości uzyskania dofinansowania m.in. na inwestycje w nowe technologie i urządzenia obniżające zużycie

energii lub wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych.

Zachęcam również do zapoznania się z pozostałymi artykułami. Wierzę, że informacje zawarte w tym numerze spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Anna Podgórska

Anna Podgórska
Redaktor odpowiedzialny

Wiceminister Adam Ździebło poinformował, że strona szwajcarska zgodziła się na rozdysponowanie 73% środków przyznanej alokacji.

Dotychczas do oceny strony szwajcarskiej przekazano 44 Kompletne Propozycje Projektów, z czego 40

zostało już zatwierdzonych. Ich wartość wynosi 338,6 mln CHF, czyli 73 proc. alokacji.

Najbardziej zaawansowane obszary tematyczne pod względem liczby ocenionych KPP to: Rozwój Regionalny, Środowisko i Infrastruktura,

Ochrona Zdrowia i Bioróżnorodność oraz Środki ochrony granic. Najwięcej projektów w przygotowaniu i ocenie znajduje się w obszarze Środowisko i Infrastruktura. ■

Redakcja

§ Aktualności

Opłaty za korzystanie ze środowiska – marszałkowie chcą większych wpływów

Konwent Marszałków podczas listopadowego posiedzenia zaproponował nowe kryteria podziału wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska. Przed przekazaniem uzyskanych kwot do funduszy ochrony środowiska, budżetów powiatów i gmin, marszałkowie mieliby je pomniejszać o procentowy udział od wpływów.

W przypadku, gdy wpływy z opłat wyniosą:

- do 50 mln zł – 5% trafiłoby do budżetu urzędu marszałkowskiego,
- 50-100 mln zł – 4%,
- 100-150 mln zł – 3%,
- powyżej 150 mln zł – 2%.

Uzyskane w ten sposób pieniądze miałyby być wykorzystane m.in. na

koszty utrzymania stanowisk pracy osób zajmujących się naliczaniem i windykacją tych opłat, na koszty egzekucyjne oraz na specjalistyczne oprogramowanie.

Obecny podział wpływów z opłat

Zgodnie z Ustawą – Prawo ochrony środowiska wojewódzki inspektor

NASI STALI EKSPERCI:

dr Michał Kuliński, adwokat. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPiA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Współpracownik firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

Anna Wojniak-Bieńko, uprawniony weryfikator rocznych raportów emisji gazów cieplarnianych w firmie TUV Rheinland Polska Sp. z o.o. w zakresie działalności energetycznej, hutnictwa żelaza i stali oraz przemysłu mineralnego, wieloletni pracownik sektora energetycznego, właścicielka firmy doradczej, odpowiedzialna za współpracę i doradztwo firmom w zakresie ochrony środowiska i energetyki.

Małgorzata Nowak, biotechnolog. Absolwentka Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Ukończyła kurs: Badania rynkowe, organizowany na Akademii Rolniczej w Poznaniu. Zajmuje się tematyką ochrony środowiska, zrównoważonym rozwojem, programami Unii Europejskiej, innowacjami i przedsiębiorczością w ochronie środowiska.

Robert Barański – od kilkunastu lat zajmuje się aktywnie planowaniem i realizacją projektów społecznych i inwestycyjnych oraz pozyskiwaniem funduszy na tego typu inicjatywy. Jest autorem wielu publikacji dotyczących finansowania bezwrotnego przedsięwzięć z zakresu ochrony środowiska oraz uwarunkowań prawnych i organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem i aktywnością firm, instytucji i organizacji w kraju i na terenie UE.

ochrony środowiska przed przekazaniem wpływów z kar na rachunki Narodowego Funduszu oraz wojewódzkich funduszy pomniejsza je o 20%.

Zarząd województwa przed przekazaniem na rachunek Narodowego Funduszu oraz wojewódzkich funduszy wpływów z opłat wymierzonych w drodze decyzji, pomniejsza je o 10%.

Wpływy z tytułu opłat i kar stanowią w 20% dochód budżetu gminy,

a w 10% – dochód budżetu powiatu, oprócz dwóch wyjątków, gdy:

- wpływy z tytułu opłat i kar za usuwanie drzew i krzewów stanowią w całości dochód budżetu gminy, z której terenu usunięto drzewa lub krzewy,
- wpływy z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów stanowią w 50% dochód budżetu gminy, a w 10% – dochód budżetu powiatu, na których obszarze są składowane odpady.

Wpływy z tytułu opłat i kar po dokonaniu podziału, o którym mowa powyżej, stanowią w 35% przychód Narodowego Funduszu i w 65% – wojewódzkiego funduszu.

Według marszałków kwota, jaką mogą uzyskać z wystawionych decyzji w niektórych województwach, nie wystarcza na pokrycie kosztów pracy nawet jednego stanowiska pracy. ■

Redakcja

§ Aktualności

Subwencja za obszary objęte programami ochrony przyrody

Na terenach objętych programami ochrony przyrody, m.in. Natura 2000, nie można inwestować i tworzyć specjalnych stref ekonomicznych. Z powodu poniesionych strat finansowych samorządy domagają się 700 mln zł subwencji z budżetu.

Przez kilka lat w ramach unijnego programu ochrony środowiska w Polsce ustanowiono 141 obszarów ochrony ptaków i 823 obszary ochrony

siedlisk. Zazwyczaj zajmują one od kilkunastu hektarów do nawet kilku tysięcy kilometrów kwadratowych.

W przypadku gmin, które mają coraz większe zadłużenie, każdy fragment gruntów pod inwestycje nabiera ogromnego znaczenia, a chronione tereny coraz bardziej im przeszkadzają. Każda inicjatywa gospodarcza na obszarach chronionych jest oceniana pod kątem wpływu na teren i cele, jakie stawia wobec niego

Natura 2000.

Zespół powołany przez samorządowców do połowy przyszłego roku ma opracować ustawę o subwencjonowaniu gminom terenów objętych programami ochrony środowiska. Samorządowcy wycenili wysokość subwencji na 100 zł od hektara. Oznacza to, że rocznie gminy musiałyby dostawać nawet 700 mln zł. ■

Redakcja

§ Porady prawne

Administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach od 1 stycznia 2012 r.

Od 1 stycznia 2012 r. zmieni się Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach na skutek wejścia w życie jej nowelizacji z 1 lipca 2011 r. Nowelizacja ta ma na celu uszczelnienie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, eliminację nielegalnych składowisk odpadów oraz skuteczniejsze unieszkodliwianie i odzysk odpadów. Nowelizacja wprowadza szereg zmian w systemie gospodarowania odpadami komunalnymi. Jedną ze zmian jest dodanie do ustawy o utrzymaniu

czystości i porządku w gminach nowego rozdziału na temat administracyjnych kar pieniężnych.

Uwagi ogólne

- Ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897), która będzie obowiązywać od 1 stycznia 2012 r., wdraża do polskiego porządku prawnego następujące dyrektywy:
- dyrektywę 91/271/EWG z dnia

21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);

- dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- dyrektywę 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie

odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L 312 z dnia 22.11.2008, str. 3-30).

Jak wskazano na wstępie, nowelizacja z 1 lipca 2011 r. ma na celu uszczelnienie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, eliminację nielegalnych składowisk odpadów oraz skuteczniejsze unieszkodliwianie i odzysk odpadów. Ma to zostać osiągnięte przede wszystkim dzięki obowiązkowemu przejściu przez gminy obowiązków właścicieli nieruchomości w zakresie odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych. Mając na uwadze realizację działań nałożonych nowelizacją zarówno na właścicieli nieruchomości, jak i przedsiębiorców odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości oraz gminy, wprowadzono nią wiele administracyjnych kar pieniężnych. Z założenia kary te powinny stanowić motywację dla poszczególnych podmiotów biorących udział w systemie gospodarowania odpadami komunalnymi do przestrzegania zasad określonych przedmiotową ustawą.

✓ **WAŻNE!**

Administracyjne kary pieniężne od 1 stycznia 2012 r. będą mogły być nakładane na przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, gminę, prowadzącą instalację, wpisaną do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz gminną jednostkę organizacyjną.

Administracyjne kary pieniężne dla przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości

Zgodnie z nowelizacją z dnia 1 lipca 2011 r. administracyjną karę pieniężną można nałożyć na przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w przypadku, gdy:

- odbiera odpady komunalne od właścicieli nieruchomości bez wymaganego wpisu do rejestru działalności regulowanej w wysokości 10 000 zł za każdy miesiąc prowadzenia działalności bez wymaganego wpisu do rejestru;
- miesza selektywnie zebrane odpady komunalne ze zmieszanyimi odpadami komunalnymi, w wysokości od 10 000 do 50 000 zł;
- transportuje odpady komunalne do instalacji niewskazanej w uchwale w sprawie realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami w wysokości od 500 do 2000 zł za pierwszy ujawniony przypadek;
- przekazuje nierzetelne sprawozdanie z realizacji zadań w wysokości do 10 000 zł;
- przekazuje sprawozdanie z realizacji zadań po terminie, w wysokości 100 zł za każdy dzień opóźnienia.

Administracyjną karę pieniężną można nałożyć na przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, który nie działa na podstawie umowy zawartej z gminą i który nie wykonał obowiązku zapewnienia odpowiednich poziomów administracyjną karę pieniężną, obliczoną odrębnie dla wymaganego poziomu: (i) odzysku i recyklingu, (ii) redukcji odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania, przy czym karę oblicza się jako iloczyn stawki opłaty za zmieszane odpady komunalne, określonej w przepisach wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych, wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu odzysku i recyklingu odpadów komunalnych oraz redukcji odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania.

Administracyjne kary pieniężne na przedsiębiorcę odbierającego odpady

komunalne od właścicieli nieruchomości mogą być nakładane przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w drodze decyzji administracyjnej.

Środki finansowe pozyskane przez gminę z tytułu administracyjnej kary pieniężnej stanowią dochód gminy.

Administracyjne kary pieniężne dla gminy

Nowelizacja z 1 lipca 2011 r. wprowadza również możliwość nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na gminę, w przypadku, gdy:

- nie wykonała obowiązku zapewnienia odpowiednich poziomów, obliczonego odrębnie dla wymaganego poziomu odzysku i recyklingu oraz redukcji odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, kierowanych do składowania; wysokość kary oblicza się jako iloczyn stawki opłaty za zmieszane odpady komunalne i brakującej masy, wyrażonej w Mg, odpadów wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu odzysku i recyklingu odpadów komunalnych oraz redukcji odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania;
- nie dopełniła obowiązków sprawozdawczych określonych w ustawie, w wysokości 500 zł za każdy dzień opóźnienia,

✓ **WAŻNE!**

Administracyjne kary pieniężne na gminę mogą być nakładane przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w drodze decyzji administracyjnej.

Administracyjne kary pieniężne, nałożone przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska na gminę, powinny być wnoszone rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Administracyjne kary pieniężne dla prowadzącego instalację

Kolejną grupą podmiotów, na którą od 1 stycznia 2012 r. będą mogły być nakładane administracyjne kary pieniężne, są prowadzący instalacje wpisane do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami.

Administracyjna kara pieniężna może być nałożona na prowadzącego instalację, wpisaną do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, w przypadku, gdy:

- odebrał od przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości zmieszane i zielone odpady komunalne, naruszając zasadę regionalizacji, w wysokości 500 zł za każdy Mg odebranych odpadów;
- nie odebrał odpadów komunalnych od podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości odebranych w danym regionie, w wysokości 10 000 zł;
- nie odebrał odpadów komunalnych od przedsiębiorcy transportującego odpady komunalne do tej instalacji, wskazanej przez sejmik województwa jako instalacja zastępcza, w wysokości 10 000 zł.

✓ PAMIĘTAJ!

Administracyjne kary pieniężne na prowadzącego instalację, wpisaną do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, mogą być nakładane przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w drodze decyzji administracyjnej.

Administracyjne kary pieniężne dla gminnej jednostki organizacyjnej

Ponadto administracyjne kary pieniężne mogą być nakładane na gminną jednostkę organizacyjną, w przypadku, gdy:

- miesza selektywnie zebrane odpady komunalne ze zmieszanymi odpadami komunalnymi w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł;
- transportuje odpady komunalne do instalacji niewskazanej w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, w wysokości od 500 zł do 2000 zł za pierwszy ujawniony przypadek.

✓ PAMIĘTAJ!

Administracyjne kary pieniężne na gminną jednostkę organizacyjną mogą być nakładane przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w drodze decyzji administracyjnej.

Możliwość zawieszenia administracyjnej kary pieniężnej

Nowelizacja z 1 lipca 2011 r. wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym wójt, burmistrz lub prezydent miasta gminy, na którą została nałożona administracyjna kara pieniężna, może złożyć wniosek o zawieszenie administracyjnej kary pieniężnej na czas konieczny do usunięcia przyczyn nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wojewódzki inspektor ochrony środowiska będzie mógł zawiesić zapłatę administracyjnej kary pieniężnej

na czas konieczny do podjęcia działań naprawczych, nie dłużej jednak niż na 5 lat.

Po usunięciu przyczyn nałożenia administracyjnej kary pieniężnej zostaje ona umorzona, przy czym, w przypadku nieusunięcia przyczyn, kara jest ściągana.

Uwagi końcowe

Podmiot, na który nałożona zostanie administracyjna kara pieniężna, będzie zobowiązany uiścić ją w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej właściwy organ będzie musiał brać pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Do administracyjnych kar pieniężnych zastosowanie będzie miał dział III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. ■

Marta Pawlak, LL.M.

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r., Nr 152, poz. 897).

Porady prawne

Kary za wycinkę drzew przez inne osoby

Wycięcie drzewa wymaga zgody wójta (burmistrza lub prezydenta). O zgodę może wystąpić tylko posiadacz nieruchomości, na której rośnie drzewo przeznaczone do wycięcia. Co jednak, gdy drzewo

wytnie inna osoba niż uprawniony posiadacz nieruchomości?

Zgodnie z art. 83 ust. 1 Ustawy o ochronie przyrody zezwolenie na usunięcie drzew wydawane jest na

wniosek posiadacza nieruchomości. Jeżeli posiadacz nieruchomości nie jest właścicielem, do wniosku dołącza się zgodę właściciela. Tylko posiadacz nieruchomości może wystąpić o taką zgodę i tylko on

może taką zgodę uzyskać. Oznacza to, że również tylko posiadacz nieruchomości może zgodnie z prawem wyciąć drzewo czy krzew, oczywiście pod warunkiem uzyskania zgody.

Delikt administracyjny

Art. 88 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ochronie przyrody stanowi, że za usunięcie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia jest wymierzana kara administracyjna. Wycięcie drzewa bez zezwolenia jest tzw. deliktem administracyjnym (bezprawne naruszenie przepisów administracyjnych, za które ustawa przewiduje sankcję). Za delikt administracyjny, za który Ustawa o ochronie przyrody przewiduje karę pieniężną, może odpowiadać tylko posiadacz nieruchomości, gdyż tylko on może uzyskać zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów.

„Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem karę wymierza się właścicielom nieruchomości bądź ich posiadaczom, bowiem tylko oni mogą dopuścić się tego deliktu administracyjnego, gdyż zgodnie z art. 83 ust. 1 tej ustawy tylko oni mogą skutecznie ubiegać się uzyskać zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów. Wobec zaś tego, że nikt inny nie mógłby uzyskać zezwolenia, o jakim mowa w przywołanym przepisie, to oczywiście również nikt inny nie może ponosić odpowiedzialności administracyjnej za ich usunięcie bez zezwolenia”. [Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 5 stycznia 2006 r., sygn. akt II SA/OI 780/05].

Za delikt administracyjny z art. 88 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ochronie przyrody odpowiada zawsze posiadacz nieruchomości, który nie ma wymaganego zezwolenia, ale nie tylko wtedy, gdy sam usuwa drzewo, ale również wtedy, gdy drzewo to usuwa jakakolwiek osoba za wiedzą i choćby domniemaną jego zgodą (łatwo zauważyć, że w analizo-

wanej sytuacji „wiedza” implikuje „zgodę”).

✓ WAŻNE!

Dla odpowiedzialności administracyjnej przewidzianej w art. 88 Ustawy o ochronie przyrody nie jest konieczne osobiste działanie ukaranego. Ponosi on odpowiedzialność również za takie czynności osób trzecich, na które strona się godziła.

Odpowiedzialność administracyjna za bezprawne wycięcie drzew nie jest uzależniona od winy ukaranego. Została ona zobiektywizowana. Jej ustalenie wymaga wykazania, iż istnieje związek przyczynowy między zachowaniem konkretnej osoby a zniszczeniem drzew lub krzewów. Zachowanie to przejawiać się może w każdej formie (działanie i zaniechanie).

Kara pieniężna za delikty administracyjne, a więc także za usunięcie drzewa bez wymaganego zezwolenia jest niezależna od winy sprawcy, dlatego organ ma obowiązek wymierzyć ją w ustawowej wysokości bez względu na motywy takiego działania, nawet jeśli byłyby uzasadnione społecznie.

Organy nakładające karę muszą zatem wykazać, że posiadacz nieruchomości przynajmniej wiedział o usuwaniu drzew z jego nieruchomości albo, że na usunięcie drzewa świadomie się godził i mu nie zapobiegł.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 marca 2009 r.:

„Dla odpowiedzialności administracyjnej przewidzianej w art. 88 u.o.p. nie jest konieczne osobiste działanie ukaranego. Ponosi on odpowiedzialność również za takie czynności osób trzecich, na które strona się godziła”. [Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 329/08].

Usunięcie drzewa przez osobę trzecią

Posiadacz jednak tylko wówczas będzie ponosił odpowiedzialność za usunięcie drzew bez zezwolenia, jeśli faktycznie dokonał tej czynności. Konieczne jest więc ustalenie, że podmiot zobowiązany do uzyskania stosownego zezwolenia uchybił swemu obowiązkowi i usunął drzewa bez posiadania tego zezwolenia, przez co naruszył prawo i podlega karze administracyjnej.

Bez znaczenia jest przy tym fakt, czy usunął te drzewa osobiście, czy też wyraził na to zgodę lub zlecił dokonanie ich usunięcia osobom trzecim, jak również to, czy miał wiedzę o konieczności uzyskania stosownego zezwolenia oraz jakimi względami kierował się przy podejmowaniu tej decyzji.

Posiadacz nie odpowiada tylko wtedy, gdy ktoś usunął drzewo bez jego wiedzy i zgody, gdyż w takiej sytuacji posiadacz jest po prostu pokrzywdzonym.

Tzw. „osoba trzecia”, która nie ma żadnego tytułu prawnego do nieruchomości, odpowiada za usunięcie z niej drzewa, ale nie za delikt administracyjny, ale za przestępstwo lub wykroczenie kradzieży lub zniszczenia drzewa, w zależności od wartości drzewa, wysokości szkody i zamiaru (przywłaszczenia lub tylko zniszczenia).

„Ukarany może ponosić odpowiedzialność nie tylko za własne działanie, ale i za wycięcie bez zezwolenia, przez inne osoby. Jeżeli sprawca uzyskał zgodę właściciela (użytkownika, posiadacza) nieruchomości (nawet dorozumianą) na usunięcie drzew rosnących na jego nieruchomości (...), to wówczas ciężar ochrony przyrody za wycięcie drzew bez wymaganego prawem zezwolenia ponosi właściciel (użytkownik, posiadacz) nieruchomości”. [Wyrok

WSA w Szczecinie z dnia 28 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Sz 782/08].

Nieznany sprawca?

Co jednak w sytuacji, gdy drzewo zostało wycięte bez zgody i wiedzy posiadacza nieruchomości przez nieznanego sprawcę? Fakt, że ani posiadacz nieruchomości, ani Policja nie są w stanie ustalić sprawcy nie jest jednoznaczną przesłanką do umorzenia postępowania i odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej posiadaczowi nieruchomości, który jest odpowiedzialny za prawidłowe utrzymanie drzew i krzewów na swoim terenie i ich ochronę.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie jeszcze w 2003 roku orzekł, że:

„Fakt nieustalenia sprawcy wycięcia oraz problemy z nadzorem nieruchomością nie mają żadnego wpływu na wymierzenie kary administracyjnej, której przesłanką wymierzenia jest wyłącznie zaistnienie faktu wycięcia drzewa lub krzewu. Stwierdzając taki fakt, władający nieruchomością powinien niezwłocznie przeprowadzić własne postępowanie wyjaśniające, a w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zawiadomić odpowiednie organy celem ustalenia sprawcy czynu bezprawnego”, a w dalszej części uzasadnienia tego wyroku WSA stwierdził, że: „Co do zasady, wyłączenie odpowiedzialności za szkodę z uwagi na wyłączną winę osoby trzeciej, nie może być anonimowe, musi zostać wskazana konkretna osoba trzecia”. [Wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2004 r., sygn. akt IV SA 193/2003].

Z odpowiedzialności za zniszczenie drzewa zwalnia się posiadacza zawsze, w przypadku ustalenia sprawcy. Również warszawski WSA w wyroku z dnia 9 czerwca 2009 r. uznał, że *„Tylko wykazanie przez*

posiadacza nieruchomości, iż nie wiedział on o usunięciu drzewa przez osobę trzecią i nie mógł temu zapobiec zwalnia go z odpowiedzialności. Tym bardziej zlecenie przez współwłaściciela nieruchomości osobie trzeciej wycięcia drzewa nie zwalnia go z odpowiedzialności”. [Wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1957/08].

Odpowiedzialność współwłaścicieli

Sytuacja z odpowiedzialnością za nielegalne wycięcie drzew komplikuje się również przy współwłasności. Zdarzają się spory między współwłaścicielami co do planowanego wykorzystania nieruchomości, a brak zgody wszystkich współwłaścicieli może być skutecznym sposobem blokowania inwestycji.

Jak wskazano, przepisy pozwalają na nałożenie kary tylko na tego posiadacza nieruchomości, którego zachowanie pozostawało w bezpośrednim i typowym związku przyczynowym z usunięciem drzewa bez wymaganego zezwolenia, a zaistnienie tego związku przyczynowego powinno być wykazane w toku postępowania. Wszyscy współwłaściciele mają obowiązek współdziałać w zarządzie rzeczą wspólną (art. 200 Kodeksu cywilnego), a tym samym brak czynnego sprzeciwu współwłaścicieli, gdy jeden z nich planuje wycinkę drzew bez zezwolenia, może doprowadzić do odpowiedzialności również tych pozostałych współwłaścicieli. Będzie to odpowiedzialność za dopuszczenie do popełnienia deliktu administracyjnego (wycinka drzew bez zezwolenia) poprzez zaniechanie, w sytuacji, gdy współwłaściciele mają obowiązek zarządzania wspólną nieruchomością.

Jak uznał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 kwietnia 2009 r.:

„Nie sposób uznać, by pozostałym współwłaścicielkom można było przypisać zaniechanie rodzące odpowiedzialność na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 ze zm.), kiedy osoby te nie godziły się na usunięcie drzewa, a dowiedziawszy się, iż taki zamiar ma skarżąca – niezwłocznie poinformowały o tym właściwy organ”. [Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 488/08].

Z sentencji tego wyroku wynika, że biernie zachowanie się współwłaścicieli i brak powiadomienia właściwych organów, np. Policji, o wiadomym im zamiarze jednego ze współwłaścicieli wycięcia drzewa bez zezwolenia może być podstawą nałożenia kary administracyjnej również na tych pozostałych biernych współwłaścicieli:

„Jeżeli udowodnione zostanie, że jeden z posiadaczy bez zgody i wiedzy pozostałych dokona usunięcia drzew bez wymaganego zezwolenia, to tylko między działaniem tego posiadacza a usunięciem drzew taki związek przyczynowy zachodzi i nie ma podstaw do przyjęcia domniemania, że nielegalnej wycinki dokonali pozostali posiadacze, a w konsekwencji obciążenie wszystkich solidarnie karą administracyjną”. [Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1957/08]. ■

dr Michał Kuliński
Adwokat

§ Podstawa prawna:

- Ustawa o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zmianami).
- Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 5 stycznia 2006 r., sygn. akt II SA/Ol 780/05.
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 329/08.

- Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 28 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Sz 782/08.
- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2004 r., sygn. akt IV SA 193/2003.

- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1957/08.
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 488/08.

- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 1957/08.

Temat numeru

Proces przekształcania rejestrów emisji gazów cieplarnianych poszczególnych krajów UE w jeden wspólny rejestr

Rejestry uprawnień do emisji CO₂ krajów członkowskich UE już niedługo zostaną połączone w jeden wspólny Rejestr Unijny. Połączenie miało nastąpić pod koniec tego roku, ale po licznych konsultacjach Komisja Europejska zdecydowała o przesunięciu tego terminu.

Sytuacja bieżąca

Dziś każdy z krajów członkowskich oraz Norwegia, Islandia i Lichtenstein prowadzi własny rejestr uprawnień do emisji CO₂. Uprawnienia są przechowywane na kontach elektronicznych rejestrów, administrowanych przez kraje członkowskie. Rejestry tworzą bazy danych, na których znajdują się:

- plan krajowy, wskazujący uprawnienia przydzielone każdemu z państw członkowskich,
- konta (należące do firmy lub osoby fizycznej), do których dane uprawnienia zostały przydzielone,
- transfer uprawnień („transakcje”) dokonane przez właściciela konta,
- roczne, zweryfikowane emisje CO₂ z instalacji,
- roczne rozliczenia uprawnień i zweryfikowanych emisji.

System działa od stycznia 2005 r. i pozwala na dokładne rozliczanie wszystkich uprawnień oraz śledzenie prawa ich własności, a także pozwala systemowi bankowemu nadzorować przynależność środków płatniczych. Dodatkowo rejestry dają możliwość dostępu do informacji publicznych, raportów na temat uczestników

systemu i działalności systemu handlu.

Aby przystąpić do rejestru, firma lub osoba fizyczna muszą otworzyć konto na jednym z nich. Zapisywanie i autoryzowanie wszystkich transakcji umożliwia CITL (Community Independent Transaction Log). Weryfikacja następuje automatycznie, zaś rejestry poszczególnych krajów są połączone z CITL przez centralny węzeł, obsługiwany przez United Nations Framework Convention on Climate Change, nazywany International Transaction Log (ITL).

Dyrektywa wprowadza wspólny Rejestr Unijny

Poprawiona Dyrektywa, dotycząca europejskiego systemu handlu emisjami (EU ETS), przyjęta w 2009 r. zakłada połączenie rejestrów poszczególnych krajów członkowskich w jeden Rejestr Unijny, obsługiwany przez Komisję Europejską.

KE zakładała przeniesienie danych z rejestrów poszczególnych krajów do wspólnego rejestru Unii Europejskiej pod koniec 2011 r. Podczas spotkania z krajami członkowskimi, które miało miejsce 20-21 października br. KE informowała o zaawansowanych przygotowaniach do przejścia na wspólny rejestr. Przeprowadzono testy oprogramowania, próby migracji kont, opracowano moduły szkoleniowe oraz odpowiednią dokumentację dla państw członkowskich i właścicieli rachunków.

KE uprzedziła również, że podczas okresu przejściowego, mającego trwać do 2 tygodni, właściciele rachunków nie będą mieli dostępu do swoich kont, a po przeniesieniu kont do wspólnego rejestru będą musieli stosować się do wzmocnionych zabezpieczeń, aby uzyskać dostęp do konta.

Dalsze konsultacje z krajami członkowskimi spowodowały, że KE przełożyła datę rozpoczęcia działalności wspólnego rejestru i podzieliła proces jego uruchamiania na dwie części:

- pierwsza – 30 stycznia 2012 r. wspólny rejestr będzie aktywowany częściowo tak, aby umożliwić liniom lotniczym otworzenie kont i otrzymanie bezpłatnych uprawnień do końca lutego 2012 r.,
- druga – pełna aktywacja wspólnego Rejestru Unijnego, łącznie z transferem kont znajdujących się aktualnie na rejestrach krajowych nie nastąpi przed czerwcem 2012 r.

Oznacza to, że pełnej aktywacji można się spodziewać najwcześniej w czerwcu 2012 r.

Komisja i kraje członkowskie zdecydowały, że potrzeba więcej czasu na ukończenie przygotowań. Późniejsze rozpoczęcie działalności wspólnego Rejestru Unijnego nie zakłóci cyklu rocznego EU ETS (europejskiego systemu handlu emisjami), gdzie przydział bezpłatnych uprawnień dla operatorów instalacji

na 2012 r. następuje w lutym 2012 r., raportowanie zweryfikowanych emisji z 2011 r. przez operatorów

w marcu 2012 r., zrzekanie się uprawnień przez operatorów w kwietniu 2012 r. oraz sprawdzanie zgodności

w maju 2012 r. ■

Małgorzata Nowak

Finanse

Program dotacyjny PoLSEFF

Program Finansowania Rozwoju Energii Zrównoważonej w Polsce (PoLSEFF) Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) skierowany jest do przedsiębiorców oraz rolników zainteresowanych inwestycjami w nowe technologie i urządzenia obniżające zużycie energii lub wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych. Dofinansowanie udzielane jest w formie kredytu lub leasingu.

Celem Programu Finansowania Rozwoju Energii Zrównoważonej w Polsce jest zwiększenie efektywności zużycia energii i konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw. Zgodnie z założeniami Programu PoLSEFF zastosowanie nowych, energooszczędnych technologii oraz wykorzystanie źródeł odnawialnych może przyczynić się do zmniejszenia kosztów energii nawet o 30%. Budżet programu wynosi 150 milionów euro.

Kto może uzyskać dofinansowanie?

Dofinansowanie w ramach Programu Finansowania Rozwoju Energii Zrównoważonej mogą uzyskać:

- MŚP zarejestrowane w Polsce, które są własnością osób prywatnych w co najmniej 51%.
- Osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą i rolnicy.
- Przedsiębiorstwa Usług Energetycznych, których klienci należą do sektora MŚP.

Instytucje udzielające dofinansowania

Pomoc w ramach Programu PoLSEFF uzyskuje się w formie kredytu lub

leasingu w wysokości do 1 miliona euro za pośrednictwem krajowych instytucji finansowych pośredniczących w Programie:

- BNP Paribas Fortis (Fortis Bank Polska SA),
- Bank Gospodarki Żywnościowej S.A (BGŻ),
- Bank Millennium S.A. I Millennium Leasing Sp. z o.o.,
- BZ WBK Finanse & Leasing S.A.

PoLSEFF gwarantuje dostępność kredytów i leasingu na terenie całej Polski w terenowych oddziałach wszystkich uczestniczących placówek finansowych.

Jakie projekty mogą liczyć na dofinansowanie?

Projekty, które mogą zostać dofinansowane w ramach Programu PoLSEFF, dotyczą pięciu obszarów tematycznych.

I. Obszar tematyczny – kompleksowe projekty.

Na tym obszarze można realizować wszystkie przedsięwzięcia, które prowadzą do minimum 20% zwiększenia efektywności energetycznej w skali roku. Polegają one na zakupie oraz instalacji i wymianie złożonych maszyn i urządzeń na bardziej wydajne lub energooszczędne.

Przykładowe projekty, które mogą liczyć na dofinansowanie, to:

- wymiana źródeł ciepła,
- lokalne wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej w kogeneracji lub trigeneracji (z chłodzeniem),
- odzysk ciepła i pary wodnej,
- optymalizacja procesów, szersze zastosowanie automatyki steru-

jącej np. do elementów linii produkcyjnej),

- zamiana paliw (biomasa, biogaz),
- wprowadzenie systemów zarządzania energią,
- modernizacja urządzeń produkcyjnych.

Po pomyślnym zakończeniu projektu następuje zwrot 10% otrzymanego w ramach PoLSEFF finansowania oraz 15% finansowania, w przypadku projektów kogeneracji i trigeneracji.

II. Obszar tematyczny – przedsięwzięcia inwestycyjne zwiększające wydajność energetyczną budynków.

Na dofinansowanie mogą liczyć przede wszystkim inwestycje dotyczące efektywności energetycznej lub energii odnawialnej w budynkach komercyjnych i administracyjnych MŚP w celu ich dostosowania do norm efektywności energetycznej.

WAŻNE!

Projekt ubiegający się o finansowe wsparcie musi spełniać wymogi audytu energetycznego i sprawności energetycznej, określone w unijnej Dyrektywie dotyczącej Sprawności Energetycznej Budynków. Kredyty nie będą jednak udzielane na finansowanie nowych budynków, które zgodnie z przepisami muszą spełniać krajowe normy dotyczące zużycia energii.

Kredytem mogą również zostać objęte inwestycje poprawiające sprawność budynków, które nie są zapisane we wspomnianej wyżej unijnej Dyrektywie, jeżeli przewidują wskaźnik oszczędności na poziomie co najmniej 30% w skali roku.

Przykłady przedsięwzięć, na które można uzyskać dofinansowanie:

- wymiana kotłów,
- instalowanie lokalnych, niewielkich systemów kogeneracji i trigeneracji,
- poprawa stanu technicznego węzłów cieplnych i montaż liczników ciepła,
- zrównoważenie hydrauliczne systemów grzewczych i montaż urządzeń regulacyjnych,
- wprowadzanie systemów zarządzania budynkiem,
- wymiana okien na zespolone, stosowanie oszklenia niskoemisyjnego,
- izolacja termiczna skorupy budynku (przegród zewnętrznych),
- wymiana istniejących systemów ogrzewania,
- montaż systemów odzysku ciepła z powietrza wentylacyjnego i procesów (np. montaż wymiennika odzyskowego do podgrzewu wstępnego).

Po zakończeniu inwestycji można otrzymać zwrot 10% finansowania PolSEFF lub 15% finansowania dla projektów osiągających roczne oszczędności zużycia energii dla całego budynku na poziomie co najmniej 40%.

✓ UWAGA!

Zgodnie z wymogami unijnej Dyrektywy, po ukończeniu inwestycji, PolSEFF wydaje Certyfikat Sprawności Energetycznej (CSE) budynku objętego projektem.

III. Obszar tematyczny – inwestycje w wytwarzanie energii odnawialnej.

Na finansowe wsparcie w ramach obszaru mogą liczyć inwestycje w niewielkie źródła energii odnawialnej, służące do produkcji energii elektrycznej, ogrzewania lub schładzania, które zastępują paliwa kopalne.

Przykładowe zastosowania:

- kolektory słoneczne do pod-

- grzewu ciepłej wody użytkowej,
- kolektory słoneczne do suszarnictwa w rolnictwie,
- pompy ciepła do ogrzewania pomieszczeń,
- kotły na biomasę opalane pelletami lub zrębkami drzewnymi,
- kotły na biogaz i inne urządzenia.

Do finansowania nie kwalifikują się ze względu na wysokość nakładów, poziom rentowności projektu bądź uzyskane już finansowanie w innej formie: inwestycje związane z bio-paliwami wykorzystywanymi w transporcie, energetyką wodną, wiatrową oraz ogniwa fotowoltaiczne.

✓ WAŻNE!

W ramach III obszaru tematycznego obowiązuje zasada, że wszystkie projekty muszą zapewnić generowanie przynajmniej 3 kWh energii elektrycznej (lub ekwiwalentu) rocznie na każde 1 euro nakładów inwestycyjnych.

Premie inwestycyjne dla projektów z obszaru III wynoszą 10% finansowania PolSEFF lub 15% finansowania, w przypadku przedsięwzięć dotyczących energii odnawialnej, które generują przynajmniej 4 kWh energii elektrycznej (lub ekwiwalentu) rocznie na każde 1 euro nakładów inwestycyjnych.

IV. Obszar – przedsięwzięcia i urządzenia wybrane z listy technologii i urządzeń o wysokiej efektywności.

W ramach Programu PolSEFF opracowano Listę Zakwalifikowanych Materiałów i Urządzeń (LEME) złożoną z urządzeń, zakwalifikowanych przez inżynierów PolSEFF jako bardziej wydajne w stosunku do innych, najczęściej używanych na rynku.

Beneficjent, dokonując zakupu i instalacji jakiegokolwiek urządzenia znajdującego się na liście, jest automatycznie uprawniony do uzys-

kania 10% premii, w przypadku wszystkich projektów o maksymalnym finansowaniu nieprzekraczającym 250 000 euro.

W skład urządzeń objętych Listą Zakwalifikowanych Materiałów i Urządzeń (LEME) wchodzi m.in.:

- Kotły (wodne lub parowe) dla ogrzewnictwa i zastosowań przemysłowych.
- Ogrzewanie, wentylacja i klimatyzacja (OWK) w budynkach.
- Grzanie i chłodzenie technologiczne.
- Procesy produkcyjne.
- Urządzenia elektryczne.
- Pompowanie, nadmuch, sprężanie.
- Wykorzystanie energii odpadowej.
- Oświetlenie.
- Energia ze źródeł odnawialnych.
- Systemy użytkowania energii w budynkach.
- Systemy ciepłownicze.

Pełna lista wszystkich znajdujących się na liście LEME produktów (wraz z nazwą producenta oraz podstawowymi informacjami na temat produktu) dostępna jest na stronie internetowej Programu PolSEFF.

V. Obszar – dostawcy.

Obszar ten dotyczy **dostawców** urządzeń podnoszących efektywność energetyczną lub z obszaru odnawialnej energii w rozszerzenie mocy produkcyjnych. Finansowanie można uzyskać w wysokości do 1 miliona euro.

Firmy z tej grupy nie otrzymują jednak premii inwestycyjnych.

Zasady finansowania projektów

W ramach Programu PolSEFF obowiązują następujące **zasady finansowania projektów inwestycyjnych:**

- Finansowanie w wysokości maksymalnie do 1 miliona euro na projekty związane z poprawą efektywności energetycznej i zastosowaniem energii odnawial-

nej oraz dotyczące budynków komercyjnych.

- Finansowanie w wysokości 250 000 euro, w przypadku wdrożenia technologii i urządzeń znajdujących się na Liście Zakwalifikowanych Urządzeń (LEME).
- Uzyskany kredyt może pokrywać do 100% kosztów inwestycji.
- Finansowanie można uzyskać wyłącznie za pośrednictwem instytucji finansowych uczestniczących w programie, zgodnie z określonymi przez te instytucje zasadami i procedurami.
- Każdy projekt może być finansowany tylko w ramach jednej dotacji Unii Europejskiej.
- Kredyt nie może być przeznaczony na spłatę istniejącego zadłużenia.

Przykłady realizowanych inwestycji

Wnioskodawca: Agencja reklamowa działająca na rynku południowo-wschodniej Polski. Firma istnieje od 1993 roku.

Cele projektu: Modernizacja oraz zwiększenie mocy produkcyjnych działu drukarskiego, zmniejszenie kosztów zużycia energii elektrycznej.

Główna inwestycja: Wymiana 4-letniego plotera.

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu: Dzięki inwestycji agencja reklamowa poszerzy swój portfel usług i zwiększy moce produkcyjne, przy jednoczesnym zmniejszeniu kosztów zużycia energii. Inwestycja ma również spowodować znaczne obniżenie kosztów całego działu drukarskiego.

Wartość inwestycji: 58 000 euro.

Oczekiwane rezultaty: Roczna oszczędność energii wielkości 6 MWh, roczny spadek emisji CO₂ wielkości 6 ton.

Rentowność inwestycji: okres zwrotu to 2 lata.

Wnioskodawca: Miejski Zakład Energetyki Ciepłej z Polski południowej, który ogrzewa około 7500 gospodarstw domowych oraz sprzedaje energię ciepłą do odbiorców przemysłowych.

Cele projektu: Redukcja kosztów i zużycia energii oraz zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych.

Główna inwestycja: Instalacja VSD (napędy o zmiennej prędkości), wymiana pomp obiegowych.

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu: W obliczu rosnącego popytu z obu grup klientów, zakład postanowił zainwestować w nowe systemy kontroli oraz wymienić pompy obiegowe.

Wartość inwestycji: 662 000 euro.

Oczekiwane rezultaty: Spadek emisji CO₂ o 338 ton rocznie.

Rentowność: przewidywany okres zwrotu to 3 lata.

Źródło: fizyki projektowe PolSEFF, 2011.

Procedura aplikacyjna

Beneficjentów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania z PolSEFF obowiązują następujące **procedury**:

- **KROK 1.** Nawiązanie kontaktu z instytucją finansową współpracującą z Programem w celu złożenia **wniosku o uzyskanie finansowania z PolSEFF**.
- **KROK 2.** Zespół ekspertów PolSEFF dokonuje wstępnej analizy projektu i w zależności od rodzaju inwestycji, przygotowuje Audyt Energetyczny (EA) lub Uproszczony Audyt Energe-

tyczny (SEA), Certyfikat Wydajności Energetycznej (EPC), Plan Racjonalnego Wykorzystania Energii (REUP) i przekazuje **decyzję o zakwalifikowaniu projektu** do programu PolSEFF we wskazanej przez beneficjenta instytucji finansowej.

- **KROK 3.** Beneficjent składa w instytucji finansowych **wniosek o finansowanie inwestycji wraz z innymi wymaganymi dokumentami**.
- **KROK 4.** Po zatwierdzeniu wniosku przez bank następuje podpisanie **umowy o finansowanie inwestycji**.
- **KROK 5.** Po uzyskaniu środków finansowych **przedsięwzięcie jest realizowane**.
- **KROK 6.** Na miesiąc przed planowanym zakończeniem inwestycji beneficjent wypełnia otrzymany w instytucji finansowej **wniosek o wypłatę premii inwestycyjnej** i składa go w odpowiednim oddziale.
- **KROK 7.** Po zakończeniu inwestycji beneficjent informuje instytucję finansującą lub współpracującego eksperta PolSEFF o **gotowości do jej weryfikacji**.
- **KROK 8.** Następnie odbywa się **zatwierdzenie realizacji przedsięwzięcia** przez Konsultanta Weryfikującego PolSEFF i wypłata **premi inwestycyjnej**, która wpływa na konto bankowe beneficjenta.

Korzyści dla beneficjentów Programu PolSEFF:

- Możliwość finansowania inwestycji w formie kredytu lub leasingu.
- Premia inwestycyjna w wysokości 10% lub 15% wartości pozyskanych środków.
- Roczne oszczędności z tytułu mniejszego o min. 20% zużycia energii.
- Szeroki wybór zweryfikowanych urządzeń i technologii oferujących podniesienie efektywności energetycznej, dostępnych na liście LEME.

- Podniesienie jakości produkcji.
- Poprawa warunków pracy.
- Wzrost konkurencyjności rynkowej przedsiębiorstwa.
- Zwiększenie rentowności firmy, bez wykorzystywania jej włas-

nych zasobów finansowych.

Robert Barański

Źródło:

- Dyrektywa 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 16 grudnia 2002 r.

dotycząca jakości energetycznej budynków.

- *Materiały informacyjne i edukacyjne Programu Finansowania Rozwoju Energii Zrównoważonej w Polsce (POLSEFF).* ■

 Finanse

Europejski Bank Inwestycyjny (EIB) finansuje przedsięwzięcia związane z klimatem

Europejski Bank Inwestycyjny (EIB), bank UE, w 2010 r. pozyskał 543 mln euro za pośrednictwem obligacji odpowiedzialnych środowiskowo. Generalnie, mimo kryzysu, uzyskał 67 mld euro w drodze emisji globalnych obligacji. Pod koniec 2010 r. łączna wysokość jego aktywów wyniosła 420 mld euro. EIB promuje odnawialne źródła energii, technologie niskoemisyjne, rozwiązania efektywności energetycznej, badania, rozwój i innowacje w zakresie energii. Udziela pożyczek w UE i poza Unią. Dofinansowanie EIB zostało również udzielone w Polsce.

EIB zajmuje się finansowaniem długoterminowym, wspieraniem państw członkowskich i finansowaniem inwestycji. Środki pozyskuje na rynkach kapitałowych. Wysoka jakość aktywów i konserwatywne zarządzanie ryzykiem oraz mocne wsparcie ze strony akcjonariuszy pozwalają mu na utrzymywanie się na wysokim poziomie AAA w ratingu kredytowym.

Związek z klimatem

Za jeden z priorytetów bank uznał walkę ze skutkami zmian klimatycznych. W ubiegłym roku udzielił z tego powodu kredytów o wysokości 20,5 mld euro. Obecnie stanowią one 30% wszystkich jego kredytów w UE.

EIB inwestując, zwraca uwagę na ryzyka inwestycji. Opracował nawet własną metodologię mierzenia ilości

gazów cieplarnianych emitowanych przez finansowane projekty.

✓ **UWAGA!**

EIB udziela również pomocy w opracowaniu i finansowaniu projektów, czemu służą programy pomocy technicznej.

Bank działa we współpracy z unijnymi instytucjami, rządami i międzynarodowymi lub dwustronnymi instytucjami finansowymi. Współpracując z różnymi instytucjami i sektorem prywatnym, utworzył szereg instrumentów finansowych, takich jak: ELANA (europejskie wsparcie dla lokalnej energii), fundusz energii odnawialnych DIF czy fundusze węglowe.

Energia odnawialna i efektywność energetyczna

W sferze energii EIB najwięcej kredytów udziela na rozwój energii odnawialnej i efektywności energetycznej. Kredytowanie tego rodzaju przedsięwzięć rośnie: gdy w 2006 r. udział kredytów na energię odnawialną w całkowitym portfelu kredytów banku wynosił 10%, w 2010 r. sięgnął 34%.

Najwięcej kredytowanych projektów dotyczy energii wiatrowej i słonecznej. Jednym z nich jest projekt włoskiej spółki Enel Green Power, który ma na celu zwiększenie zainstalowanej mocy produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 840 megawatów, co ma

być osiągnięte przez wybudowanie małych i średnich farm wiatrowych oraz elektrowni słonecznych. Koszt programu wynosi ok. 1,26 mld euro, połowę pokrywa EIB.

W 2010 r. EIB pożyczył 450 mln euro na dokończenie budowy morskiej farmy wiatrowej Thornton Bank, niedaleko wybrzeża Belgii, gdzie zostaną zainstalowane turbiny wiatrowe o mocy 6 MW. 48 turbin w sumie wyprodukuje 295 MW, co pozwoli na zwiększenie całkowitej mocy farmy do 325 MW. Energii wystarczy dla 600 tys. mieszkańców. Farma zapobiegnie emisji 450 tys. ton CO₂.

✓ **UWAGA!**

W przypadku efektywności energetycznej, wysokość kredytów EIB wzrosła z do 1,5 mld euro w latach 2008-2009 do 2,3 mld euro w 2010 r.

W ubiegłym roku bank przyznał m.in. 70 mln euro kredytu władzom Bukaresztu na poprawę efektywności energetycznej wielopiętrowych budynków mieszkalnych. Renowacja termiczna ma zmniejszyć zużycie energii o 50%, co rocznie pozwoli zaoszczędzić 160 GW/h energii.

Fundusze węglowe

EIB oraz publiczne i prywatne instytucje finansowe promują fundusze węglowe, które mają wspierać projekty dotyczące ograniczenia emisji CO₂. Fundusze współfinansowane przez EIB skupiają kredyty

węglowe, generowane przez instytucje ekologiczne, aby odsprzedać je zainteresowanym krajom i przedsiębiorstwom.

Wielostronny Fundusz Kredytów Węglowych o budżecie 208,5 mld euro, stworzony przez EIB oraz EBOR (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju), ma rozwijać rynek węglowy w krajach Europy Środkowo-Wschodniej i Azji Środkowej. W ubiegłym roku WFKW zawarł porozumienie w sprawie zakupu kredytów węglowych od grupy farm wiatrowych zarządzanych przez OÜ Nelja Energia. Umowa pozwala na nabycie kredytów węglowych pochodzących z 6 farm wiatrowych w Estonii i na Litwie.

Z kolei Fundusz Węglowy na lata po 2012 r., czyli kiedy wygaśnie protokół z Kioto, powstał dzięki współpracy EIB oraz 4 innych publicznych instytucji finansowych. Budżet tego funduszu wynosi 125 mln euro. Dzięki zakupowi kredytów węglowych generowanych przez wytwarzanie energii z wiatru, udoskonalenie efektywności energetycznej i zarządzanie odpadami, pozwolił już na sfinansowanie kilku projektów w Afryce, Azji i Ameryce Łacińskiej.

EIB oraz Bank Światowy stworzyły Fundusz Węglowy dla Europy, który ma wspierać państwa członkowskie UE i firmy prywatne. Budżet Funduszu 50 mln euro pozwala na nabywanie kredytów węglowych z projektów, kwalifikujących się w ramach tzw. elastycznych mechanizmów Protokołu z Kioto, zgodnych z europejskim systemem handlu uprawnieniami do emisji.

Wychwytywanie i składowanie CO₂

Zmniejszenie ilości dwutlenku węgla w atmosferze można osiągnąć przez wychwytywanie i składowanie CO₂. EIB współpracuje w tym zakresie

z Komisją Europejską w ramach projektu NER 300, jednego z największych na świecie programów dotyczących inwestycji w projekty demonstracyjne, w ramach technologii niskoemisyjnych i energii odnawialnych. Źródłem finansowania NER 300 będzie sprzedaż 300 mln uprawnień do emisji, pochodzących ze specjalnej rezerwy dla nowych instalacji.

Zrównoważone miasta

EIB w 2010 r. pożyczył 14,7 mld euro na rozwój zrównoważonych miast w ramach walki ze skutkami zmian klimatycznych.

Inicjatywa JESSICA (Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas), utworzona przez Komisję Europejską i EIB we współpracy z Council of Europe Development Bank (CEB), wspiera trwałe inwestycje na obszarach miejskich. Część środków z dotacji w ramach funduszy strukturalnych może być wykorzystane przez poszczególne państwa członkowskie UE na zwrotne inwestycje w projekty dotyczące zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich. Inwestycje mogą przyjąć formę kapitału właścicielskiego, kredytów czy gwarancji i są dostarczane do projektów przez Urban Development Funds (UDFs) albo Holding Funds.

Zrównoważony transport publiczny

Rozwój transportu publicznego idzie w kierunku rezygnacji z transportu prywatnego w miastach, zmniejszenia korków, poprawy czystości powietrza oraz zmniejszenia natężenia hałasu. Przy okazji zmniejszy się również ilość emisji gazów cieplarnianych.

WAŻNE!

W ubiegłym roku EIB na rzecz transportu publicznego sprzedał kredyty o wartości 8,5 mld euro.

Bank finansuje częściowo budowę nowej podziemnej linii kolei podmiejskiej w Sztokholmie. Do tej pory dofinansował w Unii Europejskiej 80 projektów budowy metra.

Odpady

W EIB można zaciągnąć kredyt na unikanie wytwarzania odpadów, czy ich ponowne wykorzystywanie. Bank oferuje również inwestycje kapitałowe w urządzenie przetwarzające odpady resztkowe, po recyklingu odpadów.

WAŻNE!

W ubiegłym roku przyznał na takie projekty kredyty w wysokości łącznej 89 mln euro.

15,6 mld euro EIB zainwestował w 2010 r. w fundusz GINKGO, nabywający tereny poprzemysłowe we Francji i Belgii, które następnie podlegają oczyszczeniu albo odsprzedań, albo przekształceniu w efektywne energetycznie budynki. EIB pożyczył również 75 mln euro fińskiemu przedsiębiorstwu energetyki ciepłej na budowę nowoczesnej elektrociepłowni, która jako paliwo wykorzysta odpady z przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Przetwarzając 250 tys. ton odpadów rocznie, wyprodukuje 90 MW ciepła i 50 MW energii.

Szpitale

EIB udziela kredytów dla szpitali, co poprawia jakość środowiska społecznego i miejskiego, wpływa na rozwój zrównoważonych społeczności, gospodarki lokalnej i odnowę obszarów miejskich.

W ubiegłym roku w formie pożyczek udostępnił 2,7 mld euro dla 14 szpitali miejskich w UE.

Zasoby wodne

Europejski Bank Inwestycyjny zamierza sprawić, aby zarządzanie

zasobami wodnymi i adaptacja do zmian klimatycznych w przyszłości stały się głównym przedmiotem jego działalności kredytowej.

✓ UWAGA!

Ponieważ przystosowanie się do zmian klimatycznych jest tańsze i skuteczniejsze niż podejmowanie nagłych działań np. w przypadku powodzi, projekty finansowe banku stawiają sobie za cel zachowanie zasobów świeżej wody, zrównoważoną gospodarkę wodną, ochronę stref morskich i przybrzeżnych oraz inne środki dostosowawcze.

W ubiegłym roku bank pożyczył 20 mln euro na rozbudowę systemu kanalizacyjnego i odwadniającego na Cyprze. W 2010 r. bank oraz NBI, EBOR i MFK sfinansowały budowę dwudziestopięciokilometrowej mobilnej zapory przeciwpowodziowej w Sankt Petersburgu.

Finansowanie na terenie Polski

Z oferty Europejskiego Banku Inwestycyjnego korzysta również Polska.

✓ WAŻNE!

9 listopada EIB poinformował, że przyznał wsparcie w wysokości 120 mln euro na modernizację polskich kolei.

Pieniądze zostaną przeznaczone na remont i modernizację 58-kilometrowego odcinka linii kolejowej E 59, czyli linii z Wrocławia do granicy województwa dolnośląskiego. Linia ta wchodzi w skład transeuropejskiego korytarza transportowego na trasie na Malmö-Ystad-Szczecin-Poznań-Wrocław-Charlottenburg-Ostrawa.

224 mln euro kredytu EIB zostały przyznane na zakup dwudziestu elektrycznych zespołów trakcyjnych, które mają być wykorzystane na polskim odcinku transeuropejskiego korytarza transportowego na trasie Gdańsk-Warszawa-Brno/Bratysława-Wiedeń (E 65) oraz budowę zajezdni kolejowej.

EIB przyznał dwie pożyczki, wynoszące w przeliczeniu na polskie złote 510 mln zł, firmie Tauron Polska Energia SA na modernizację produkcji energii elektrycznej w południowej Polsce.

300 mln zł ma być przeznaczony na budowę i uruchomienie nowoczesnej, efektywnej jednostki kogeneracji opalanej węglem kamiennym i związanej z nią infrastruktury w elektrociepłowni Bielsko-Biała. Nowa jednostka kogeneracji zmniejszy negatywny wpływ na środowisko. Jej efektywność w porównaniu ze starą jednostką wynosi 90% w stosunku do starej 60%.

210 mln zł zostanie przeznaczony na dofinansowanie budowy i eksploatacji nowego bojlera na biomase w elektrowni Jaworzno III, który zastąpi jeden z obecnych bojlerów, zasilany węglem.

JESSICA w Polsce

W Polsce powstają JESSICA Holding Fund, zarządzane przez EIB. 13 października br. EIB, jako zarządca JESSICA Holding Fund Pomorskie, podpisał dwie umowy ustanawiające Fundusze Rozwoju Miejskiego (UDFs) z Bankiem Gospodarstwa Krajowego (BGK) i Bankiem Ochrony Środowiska (BOŚ). Region

Pomorski jest trzecim w Polsce, po Wielkopolsce i Zachodniopomorskim, gdzie zostały stworzone JESSICA UDFs.

UDFs zarządzane przez BGK zainwestują 153 mln zł w projekty miejskie w Gdańsku, Gdyni, Słupsku i Sopocie, zaś UDFs zarządzane przez BOŚ zainwestują 65 mln w miejskie projekty, zlokalizowane w mniejszych miastach regionu.

✓ WAŻNE!

Pieniądze zostaną przeznaczone m.in. na rewitalizację terenów miejskich oraz terenów powojennych i poprzemysłowych, rozwój i integrację efektywnego, zrównoważonego transportu publicznego, rozwój infrastruktury energetycznej, włączając w to inwestycje w poprawę efektywności energetycznej i systemów energii odnawialnej.

24 października br. EIB poinformował o rewitalizacji przez bank miast regionu Śląskiego. EIB, jako zarządca Silesia JESSICA Holding Fund, zawarł umowę tworzącą UDF z Bankiem Ochrony Środowiska. BOŚ, zarządzając śląskim UDF, zainwestuje ok. 243 mln zł w ciągu następnych trzech lat w regionalne projekty miejskie.

Plany EIB na lata 2011-2013

EIB do 2013 r. zamierza skupić się na działaniach i regionach, których wartość dodana jest najbardziej znacząca. Transakcje mają się stać bardziej kompleksowe, a potrzeba wsparcia technicznego będzie rosta. ■

Małgorzata Nowak

Masz pytanie do naszych ekspertów?
Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?
Napisz do Redakcji! e-mail: podgorska@dashofer.pl

Finanse

Nabór wniosków w celu utrwalenia uzyskanych efektów ekologicznych w projektach przyrodniczych

Od 15 grudnia 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. trwa nabór wniosków do programu priorytetowego: „Wsparcie przedsięwzięć mających na celu utrwalenie uzyskanych efektów ekologicznych w projektach przyrodniczych”, jako Część 4) programu Ochrona obszarów cennych przyrodniczo. Alokacja środków w ramach konkursu wynosi 6 500 tys. zł.

Beneficjentami mogą być podmioty, które otrzymały wcześniej dotacje na realizację projektów przyrodniczych z Fundacji EkoFundusz lub z NFOŚiGW, albo z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. O dofinansowanie mogą się starać również państwowe jednostki budżetowe.

Głównym celem programu jest zachowanie właściwego stanu ochrony zasobów przyrodniczych, poprzez kontynuację ochrony walorów przyrodniczych obszarów wodno-błotnych, zachowanie małej retencji wodnej w lasach, kontynuację ochrony zagrożonych gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, a także zachowanie właściwego stanu infrastruktury turystycznej na obszarach cennych pod względem przyrodniczym.

Dofinansowanie

Dofinansowanie przyznawane jest w formie dotacji, przy czym maksymalny dopuszczalny limit dofinansowania wynosi do 100% kosztów kwalifikowanych, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących dopuszczalności pomocy publicznej.

Udzielenie dofinansowania może nastąpić, jeśli zostaną spełnione poniższe warunki:

- w ciągu ostatnich trzech lat

NFOŚiGW nie wypowiedział wnioskodawcy umowy o dofinansowanie,

- w przypadku, gdy dofinansowanie stanowi pomoc publiczną, musi być udzielane zgodnie z regulacjami dotyczącymi pomocy publicznej,
- minimalny koszt przedsięwzięcia wynosi 50 tys. zł, a maksymalny jego koszt 500 tys. zł.

UWAGA!

Dofinansowanie może zostać udzielone na pokrycie kosztów poniesionych po dniu złożenia wniosku o dofinansowanie w Biurze NFOŚiGW.

Ocena wniosków

Wnioski składane o dofinansowanie będą oceniane pod kątem formalnym i merytorycznym.

Wśród kryteriów formalnych będzie brane pod uwagę m.in:

- czy wniosek wpłynął w terminie i został złożony na obowiązującym formularzu,
- czy jest kompletny,
- czy dotyczy przedsięwzięcia, mającego na celu utrwalenie efektu ekologicznego, uzyskanego w ramach projektu przyrodniczego, dofinansowanego ze środków Fundacji EkoFundusz lub z NFOŚiGW albo z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
- czy cel i rodzaj przedsięwzięcia jest zgodny z programem priorytetowym,
- czy wydatki są zgodne z kosztami kwalifikowanymi,
- czy przedsięwzięcie nie zostało zakończone przed dniem złożenia wniosku,

Do kryteriów merytorycznych należą kwestie:

- czy efekt ekologiczny jest możliwy do osiągnięcia, a założenia i dane są wiarygodne,
- czy analiza kosztów została dokonana w oparciu o wiarygodne dane i racjonalne założenia,
- czy podano uzasadnienie wyboru danej technologii/metodyki/przyjętego rozwiązania, a wybór został dokonany w oparciu o analizę alternatywnych rozwiązań,
- czy projekt będzie mógł być sprawnie wdrożony i trwały.

UWAGA!

W przypadku, gdy wniosek nie spełnia któregokolwiek z kryteriów formalnych lub wnioskodawca mimo wezwania nie przedłożył w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w ust. 2, wniosek ten jest odrzucany, a wnioskodawcy przesyłana jest pisemna informacja wraz z uzasadnieniem. Warunkiem dopuszczenia wniosku do oceny ekologiczno-technicznej jest pozytywna ocena formalna wniosku. Brak dostarczenia w wyznaczonym terminie wymaganej dokumentacji do procesu oceny ekologiczno-technicznej również skutkuje odrzuceniem wniosku.

Selekcja wniosków

Wnioski będą podlegały selekcji według następujących kryteriów:

- **Położenie i status obiektu:** w tej kategorii najwyższej zostaną ocenione wnioski, których realizacja nastąpi na obszarze parku narodowego lub obszarze Natura 2000. Wysoka wartość punktowa zostanie przyznana również projektom realizowanym na obszarze międzynarodowego rezerwatu biosfery MAB lub na obszarze chronionym na podstawie Konwencji Ramsarskiej oraz realizowanym na obszarze rezerwatu przyrody. Przedsięwzięcie

realizowane na obszarze nieobjętym żadną formą ochrony otrzymuje zero punktów.

- **Rodzaj przedsięwzięcia:** najwyższa ocena będzie przyznana za utrwalenie ochrony zagrożonych gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk. Nieco niższa za utrwalenie ochrony walorów przyrodniczych obszarów wodno-błotnych. Najniższa za zachowanie właściwego stanu infrastruktury turystycznej na obszarach przyrodniczo cennych.
- **Efektywność kosztowa:** jeśli koszty realizacji przedsięwzięcia, kwalifikowane w ramach programu będą niskie, czyli wyniosą do 85% kosztów przeciętnych dla danego rodzaju przedsięwzięcia, na danym obszarze, projekt zostanie oceniony najwyżej. Wysokie koszty, czyli powyżej 115% kosztów przeciętnych dla danego rodzaju przedsięwzięcia, na danym obszarze, wiążą się z przydzieleniem wartości punktowej równej zero.
- **Spójność merytoryczna przedsięwzięcia:** najwyższa wartość punktowa zostanie przyznana projektom, w których zaplanowane działania tworzą logiczną i spójną całość i są niezbędne dla osiągnięcia założonego celu (celów). Zero punktów zostanie przyznane projektom, gdzie większość zaproponowanych działań lub środków nie jest uzasadniona w kontekście założonego celu (celów) (>50% odnosząc war-

tość tych działań do kosztu całkowitego).

- **Konieczność i pilność realizacji przedsięwzięcia:** największa wartość punktowa będzie przyznawana w sytuacji, gdy niepodjęcie realizacji przedsięwzięcia w planowanym terminie w wysokim stopniu zagraża istnieniu przedmiotu ochrony lub może jej zagrozić. Jeżeli niepodjęcie realizacji przedsięwzięcia w planowanym terminie spowoduje pogorszenie stanu zachowania przedmiotu ochrony lub przyczyni się do utrzymania istniejącego złego stanu przedmiotu ochrony, lub obiektu, którego dotyczy przedsięwzięcie, zostanie przyznane 10 pkt (na 20 możliwych). Neutralny wpływ na stan przedmiotu ochrony w przypadku niepodjęcia działania oceniane jest jako 0 pkt.

W sumie w procesie selekcji można otrzymać do 100 pkt.

✓ **UWAGA!**

Minimalna liczba punktów, poniżej której wnioski nie będą dofinansowane, wynosi 50.

Koszty kwalifikowane

Do kosztów kwalifikowanych zaliczane są następujące rodzaje kosztów:

- **Zarządzanie przedsięwzięciem:** koszty bezpośrednie z nim związane do 10% wartości projektu.

- **Roboty budowlane:** wydatki na prace remontowo-budowlane oraz roboty dodatkowe, niezbędne dla utrwalenia efektu ekologicznego.
- **Działania informacyjno-promocyjne:** wydawnictwa, publikacje, opracowania, materiały informacyjno-promocyjne oraz działania popularyzujące wiedzę na temat utrwalanych projektów – do 10% wartości projektu.
- **Podatki:** zapłacony podatek od towarów i usług (VAT) wykazany w fakturach rozliczanych przez NFOŚiGW, jeżeli beneficjentowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub ubiegania się o zwrot VAT.
- **Inne:** inne kategorie wydatków, jeżeli wynikają bezpośrednio ze specyfiki danego projektu, niezbędne do utrwalenia efektu ekologicznego.

✓ **UWAGA!**

Kwalifikacji nie będą podlegać koszty zakupów i prac generujących przychody, związane z pozyskaniem drewna i innej biomasy przeznaczonej do sprzedaży, w tym odłowy regulacyjne ryb.

Ograniczenia kosztów kwalifikowanych pojawiają się również, kiedy dofinansowanie stanowi pomoc publiczną. Wówczas stosowane są ograniczenia wynikające z zasad udzielania tej pomocy.

Małgorzata Nowak

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., al. Krakowska 271, 02-133 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 00, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Anna Podgórska, podgorska@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: kwartalna 75 zł + 23% VAT, roczna 267 zł (11% taniej) + 23% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-0000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2011 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.